

om bij de deliberatiën van den grooten raad tegenwoordig te zijn. Eindelijk ging de vergadering over het geheel der artikelen tot de orde van den dag over.

In het kanton van landelijk Bazil stelde het gouvernement, na de artikelen van Baden aangenomen te hebben, dezelve aan de Katholijke pastoor voor, 800 franken tractement beloovende aan hen, die dezelve zouden aannemen, terwijl zij hen die weigerden, bedreigden hun tractement tot op 600 franken te verminderen.

Maar het was in het kanton van Argau vooral, dat het geweld der factie vermeerderde naar gelang de getrouwheid der geestelijkheid aan de Katholijke leerstellingen. Wij hebben reeds boven gesproken van oneenigheden, tusschen het gouvernement van dat kanton, en den bisschop van Bazil, die te Solothurn zijnen zetel houdt, van wiens diocèes Argau een gedeelte uitmaakt. Daar de geestelijkheid voortdurend weigerde de artikelen van Baden aan te nemen, was er spraak van de wederspanningen in massa uit hunne bediening te onttrekken. In den grooten raad evenwel protesteerden twaalf gedeputeerden tegen het besluit van den 6 November, dat de priesters den eed oplegde. Daar het gouvernement in het kanton van Freiburg, door bemiddeling van deszelfs gouvernement eene zoogenaamde justitie van haar systeem van onderdrukking had doen ronddelen, had er ook te Freiburg eene protestatie plaats van verscheidene leden van den grooten raad. Maar niets kon de heerschende partij in het vervolg van haar systeem wederhouden. De Katholijken van hunnen kant vormden eene associatie, waaraan verscheidene leden van den grooten raad deel namen. Toen deze associatie eenige leden naar Solothurn zond, om het gevoelen van den bisschop over de vraagpunten van den dag in te winnen, beval het gouvernement een onderzoek tegen deze leden, de associatie als gevaarlijk voor den staat noemende, en die bezending naar Solothurn opgevend als eene poging, om de hulp eener vreemde magt tegen het kanton in te roepen. De 24 November was eindelijk de dag, waarop de eed zoude moeten worden afgelegd. Slechts 18 van 150 geestelijken, legden dien af. In het Fryenamt, een Katholijk distrikt, dat nog slechts kortelings aan dat kanton vereenigd was, deed geen enkel priester den eed. Men deed derhalve onder voorwendsel van voor de openbare rust bevreesd te zijn, de Katholijke distrikten door protestantsche troepen bezetten. Men trok de alarmklok, en riep de hulp in van Lucerne, Zurich, en Berne. Het bondgenootschappelijk directoire zond twee Commissarissen naar Argau, en alle omliggende kantons zonden troepen op naar de grenzen. De Religieusen van Wettingen, moesten hun klooster verlaten, om eene wijkplaats buiten het kanton te zoeken. De abt Engelberg verborg zich op een landgoed van zijn klooster in Thurgau. De radicale bladen lieten eene plundering van de kloosters van Einsiedlen, Muri en St. Urbanus te gemoet zien. *Wij zullen de mannen voor het geschut spannen, om het hoor te sparen*, zeide de nieuwe Gazette van Zurich, welke door den staatsraad Escher gereedigd werd. Het was de radikalen eigenlijk te doen, aan eene Katholijke beweging te doen geloven, om daardoor eene beweging in tegenovergestelden zin uit te lokken. Er had zich een complot gevormd om het klooster van Muri te overweldigen. Eenige verkleede soldaten moesten in hetzelfde trachten in te sluipen, van daar op de troepen schieten, en een voorwendsel geven om hetzelfde te plunderen. De Deken van het klooster verwittigde daarvan den kommandant der troepen, die er tenoeb bezat, om dergelijk complot te snuiken. Te dief gelegenheid betuigde een radikaal blad zijn spijt, dat de geestelijkheid en mannen werketos bleven. Hij wilde dat zij de wapenen opnemen, en opstand veroorzaakten, opdat men hen (zegt het) eens van haar alledaagse Euzen de keel ondraayen. In de diocèes van Schwyz en Uri het gedrag van Argau formeel, en de commissarissen van het bondgenootschappelijk directoire deden garoet

len, dat het noodzakelijk werd, de geesten gerust te stellen. Er waren zelfs protestantsche dagbladen, die hetgeen er omging sterk gispten. Eene commissie, uit den boezem van den grooten raad gevormd, deed alsdan met eene meerderheid van 147 tegen 4 stemmen eene verklaring aannemen, welke inhield, dat het nooit het inzicht van het gouvernement geweest was, iets in den eed van getrouwheid en gehoorzaamheid aan den staat in te voeren, dat met de Katholijke godsdienst kon strijdig zijn. Men beval, dat deze uitlegging in de protocol van de eedsverklaring zoude worden ingelast. Ten gevolge dezer verklaring rigtte de bisschop van Bazil eenen zendbrief aan zijne onderhoorige geestelijkheid, welke hen magtigde den eed in den aangegeven zin af te leggen.

Gevolgelyk werd de eed den 30 November afgelegd. Maar men toonde, dat de bezadigheid van het bestuur van Argau niet van langen duur zoude zijn. Reeds in de maand December namen 98 stemmen tegen 53 het voorstel van den heer Bruggiler een der meest fanatieke tegenstrevers der katholijken, aan. Hetzelve hield in, dat men den eed, welke met gemeld voorbehoud was afgelegd, zou annulleeren, dat men eenen zuiveren eenvoudigen eed zou afvragen, en dat men de priesters voor de regtbank vervolgen zoude, die gebruik hadden gemaakt van den brief des bisschops over den eed. Deze besluiten waren de voorboden van nieuwe geweldenaarjen, die, dezen keer, bij voorkeur op de kloosters werden uitgeroeid.

Alvorens ons verhaal over de geleverde aanvallen, door de zwitsersche radicale partij aan de Katholijke instellingen geleverd, te vervolgen, zullen wij een enkel woord over de constitutioneele vormen der verschillende kantons zeggen. Deze vormen verschillen van af de zuivere democratie tot de vertegenwoordigende monarchie. Alzo werken al de tot de stemming geschikte inwoners, dat wil zeggen, alle meerderjarige en vrije mannen in de kantons Schwyz, Uri, Unterwalden, Appenzel en Glaris regtstreeks mede aan de bedrijven welke de algemeene belangen van het kanton aangaan. Zij vereenigen zich ten dien einde in ieder kanton in eene enkele algemeene vergadering, Landsgemeinde genaamd. In Graauwunderland, is zamengesteld uit drie verbindtenissen van vrije gemeenten, die een bondgenootschap in een bondgenootschap uitmaken, bestaat dezelfde regtstreeksche deelneming van het volk, met dit enkel onderscheid dat men zich bij gemeenten vereenigt om tot de stemming over te gaan. Daarenboven, zoo als in de kantons van St. Gall en Landelijk Bazil, treedt het volk niet regtstreeks tusschen beide, dan wanneer het noodig oordeelt, deszelfs regt van veto op de handelingen van den hoogen raad, waaraan hetzelfde de wetgevende magt heeft opgedragen, uit te oefenen. Indien men geen veto uitspreekt, wordt zulks als eene toestemming tot de wet aangemerkt. In de meeste kantons in de regtstreeksche deelneming van het volk, in de enkele gevallen van verandering in de constitutie bepaald. In alle andere gevallen, wordt de wetgeving aan den hoogen raad, en de uitvoerende magt aan den kleinen raad of den raad state toevertrouwd, beide zijn voor een zeker getal jaren gekozen, volgens een kiesstelsel, waarvan de grondslag over het algemeen zeer ruim is. Eertijds hadden in deze kantons de steden groote voorregten boven het platteland, pangaande de zamenvesting der raden, en vele families van het geslacht der Patrieers en edelen, hadden daarin zitting door hun geboorte regt. Thans blijven er slechts zwakke overblijfsels van deze privilegien over. Eindelijk is het kanton van Neuchatel eene soort van vertegenwoordigende monarchie, wijl de Koning van Pruisen deszelfs Souverein is, die alleen door eenen commissaris bij de gedelegeerden van het land vertegenwoordigd wordt.

Aan het hoofd van al de kantons is de bondsvergadering, welke beurtelings twee jaren te Zurich, Bern of Lucerne zitting houdt. De stad waar de zitting houdt heet het vorort. De voorzit-

ter is de *Lundammann*, en zij bestaat uit gedeputeerden van al de kantons: iedere kanton heeft slechts eene stem; doch, daar hun getal uit twee en twintig bestaat, en de volstreckte meerderheid de wet uitmaakt, zijn er twaalf stemmen noodig alvorens een voorstel aangenomen wordt. De stem van eenige kantons worden verdeeld in twee van elkander onafhankelijke stemmen, en het gebeurt zeer dikwijls, dat de eene halve stem zich schikt naar de meerderheid, en de andere naar de minderheid.

De regten en pligten van ieder kanton, als lid van de bondsvergadering zijn bij de bondsvrede aan geteekend, voor welke naauwkeurige nakoming de vergadering verplicht is te zorgen; maar men begrijpt ligtelijk, dat door de onderlinge onafhankelijkheid van elk kanton, haar al te dikwijls de noodige middelen ontbreekt om hare beslissingen kracht bij te zetten en zich door de wederspannige leden te doen gehoorzamen.

De bondsvergadering welke van alle kanten een enkel staatkundig ligchaam uitmaakt, belet niet dat er afzonderlijke verbindtenissen tusschen eenige kantons, met een bijzonder doel kunnen bestaan, doch dit doel mag niet tegenstrijdig zijn met de wetten van den bondsvrede. Dit is een bijgebleven regt van al de oorspronkelijke Duitsche bondsvergaderingen; gedurende de middel-eeuwen werd in het Duitsche rijk het hanzeverbond door een zeker getal steden, vrijelijk gesloten, welke te water en te land magtig zijn geworden; en nog heden zien wij aan gene zijde van den Rijn tot vereenigingen tusschen verscheidene staten oprigten, zonder dat de banden welke den Duitschen bond sterk maken eenigzins gehinderd worden. In de geschiedenis van Oud- en Nieuw Zwitserland vindt men dergelijke gevallen, naardat de omstandigheden deze of gene kantons in de gelegenheid bragten, om zich tot een onderling belang te vereenigen. Deze opmerking leidt ons natuurlijk tot het onderwerp, dat ons bezig houdt.

ADVERTENTIEN.

* * Ondertrouwd

P. J. AERSEN

Apotheker

en

J. J. LEMMENS.

Oirschot 8 September 1842.

Eenige Kennisgeving.

* * * Gisteren avond behaagde het de Goddelijke Voorzienigheid na eene langdurende ziekte voorzien van al de H.H. Sacramenten der stervenden tot zich te roepen den WelEdelen Heer P. A. F. PHILIPPENS in leven Med. Doctor. Schijndel 4 September 1842.

* * Aan H.H. Boekhandelaren wordt berigt, dat de **VOLKS-ALMANAK** voor **Roonsch-Katholijken** voor 1843, dertiende jaar, wederom ter perse is en op den gewonen tijd aan HunEd. zal worden afgezonden.

's Bosch den 9 September 1842.

D. A. A. DE ROOIJ.

* * De Ondergeteekende zeer getroffen, door de betoonde loftuigingen, welke hem van de geachte leden der Societeit de Harmonie alhier, zijn ten deel gevallen, wegens zijne tentoonstelling van KUNSTVUURWERK, hoopt door deze verder in de gelegenheid te worden gesteld, aan het Kunstminnend Publiek eene tweede te kunnen aanbieden, welke, met veel meer luister gepaard gaande, hem nog meer de achting van het geëerd Publiek zal doen verwerven, dewyl de eerste slechts eene proef van zijn talent was.

NB. Zoo er zich somtijds liefhebbers mogten opdoen, om eenig KUNST-VUURWERK van zijne compositie te verlangen, gelieven zich 8 dagen te voren bij hem, aan te melden, is woonachtig op den Vughterdijk, bij de Poort, hij geeft ook onderrichting in het vervaardigen derzelve.

Jacques Klusbergen.

* * De ondergeteekende berigt zijnen medeburgers, dat op zijne SCHOOL, behalve de NEDERDUITSCHEN en FRANSCHE, ook de HOOGDUITSCHEN, EN ENIGELSCHE TALEN zullen onderwezen worden.

H. van den Hurck.

Onderwijzer.

